

CERKVENI GLASNIK

ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO

Izhaja zadnjo soboto v mesecu za naslednji mesec. — Posamezna številka 1.— Din

LETO 1938

JULIJ

Štev. 7.

O katoliški zavednosti

Sv. oče je kot najpotrebnejšo in najprimernejšo organizacijo za vso katoliško Cerkev postavil Katoliško akcijo. Njena glavna naloga je ta, da katoliški duhovščini pomaga pri njenem dušnopastirskem delu, da se svet, ki odpada od krščanskega življenja, spet pokristjani. V prvi vrsti mora Katoliška akcija delovati apostolsko, to se pravi: širiti med ljudmi poznanje in razumevanje kršč. načel, pridobivati jih za praktično krščansko versko in moralno življenje, zdramiti jih v krščanski zavesti, da bodo znali vse presojati in delati v luči krščanskih resnic. Za te prelepe naloge Katoliške akcije se moramo vneti, da jih bomo razumeli, da jih bomo odobraval in podpirali in sami zanje sodelovali.

Ako pa hočemo delovati apostolsko, to se pravi, drugim pojasnjevati krščanska načela in navajati k boljšemu življenju, moramo najprej to sami dobro poznati in tako tudi živeti. Apostolsko delo je nekaj lepega, vzvišenega, saj je v službi Boga in v korist bližnjemu. Iz sv. pisma vemo, kako so apostoli z veseljem odšli oznanjat Gospodove nauke in kako so ob vrnitvi z veseljem govorili o svojih uspehih. Vendar je najprej potrebno, da je človek za to delo pripravljen in usposobljen. Apostoli so bili tri leta v Jezusovi šoli, vedno so hodili z Gospodom, poslušali njegove nauke, bili so priče njegovih čudežev, občudovali so njegovo svetost, usmiljenje, dobrotljivost. Jezus jih je učil in vzgajal, obračal njih misli proč od posvetnih stvari in jih navajal k nadnaravnemu življenju za Boga. Pojasnjeval jim je apostolski poklic, ki je v tem, da apostol dela, da se žrtvuje in služi Bogu.

Ako hočemo mi svoji Cerkvi kaj pomagati pri njenem nadnaravnem delu, moramo imeti smisel, razumevanje za njene naloge. Najprej moramo biti Cer-

kvi res iz srca vdani, ker se zavedamo, da je ona božja ustanova za odrešenje in zveličanje sveta. Če Cerkev ljubimo, ne smemo biti brezbrizni za njeno delo, za njene naloge. Če nas Cerkev sama kliče, da ji pomagamo pri njenem delu, jo podprimo po vseh svojih močeh. Za to delo se med seboj združimo, da bomo vsi enako mislili in delali skupno. Lotimo se tistega dela v vinogradu Gospodovem, ki nam je najbližje in za katero imamo moči.

Najprej vedno stojmo na strani Cerkev. V nobeni reči ne držimo z njenimi nasprotniki, ki jo sovražijo, sramote in skušajo njeno delo uničiti. Mislimo in govorimo pred vsemi ljudmi vedno katoliško. Cerkev sama nas ne zanemarja, nikdar nam ne neha oznanjati božjega nauka, nikdar nas ne pusti brez pravih nauk, da smo vedno lahko poučeni, kaj je dobro, kaj slabo, samo če Cerkev radi poslušamo. Bodimo najprej katoliško prav poučeni, zato poslušajmo in sprejmimo vse to, kar nam Cerkev oznanja pri službi božji. Poslušajmo nauk papeža, škofov, duhovnikov, ki so po svoji službi dolžni, da nam oznanjajo in zapovedujejo vse božje nauke, ki so potrebni za naše zveličanje.

Katoličan mora vse življenje in vsa dela presojati v luči božje resnice. Nismo dolžni, da smo katoličani samo v cerkvi, ampak tudi doma, tudi v družbi z drugimi, tudi pri svojem stanovskem delu. O vseh teh katoliških dolžnostih nas Cerkev poučuje in vzgaja na različne načine: S katoliškimi knjigami in listi, s katoliškimi prosvetnimi društvi, z verskimi organizacijami, z gojitvijo krščanskega življenja po družinah. Zato katoliška dolžnost in katoliška zavednost terja od nas, da naročamo, beremo in širimo povsod katoliške stvari in samo te. Nikoli ne sprejemajmo, kar koli

naši Cerkvi nasprotuje. V prvi vrsti nam je treba katoliške zavednosti, ki mora biti odločna in brez oklevanja, potem bomo šele mogli Cerkvi kaj koristiti. S Cerkvijo ne držimo le s tihim poslušanjem, ampak z odločnim prepričanjem, z živo besedo in dejanjem. To bomo mogli le, če se bomo po katoliških knjigah in listih dali katoliško izobraziti in vzgojiti. Kar je dobrega, katoliškega tiska, to se mora med ljudi razširiti, da se o tem pouče, da spoznajo katoliško resnico, da znajo potem katoliško soditi. Če človek ni poučen, mora verjeti drugim, in kolikokrat katoličani iz nevednosti podpirajo nekatoliške stvari in verjamejo sovražnikom Cerkve.

Katoliška zavest nas mora vse združevati, ki smo katoliških misli. Vedno bolj se moramo izobraževati v katoliškem prepričanju z vsemi sredstvi, ki

nam jih daje in priporoča Cerkev. Nikdar ne poslušajmo nekatoliških besed, ne v knjigah, ne v listih, ne v družbi, ne v društvih. Širimo zlasti povsod dobre, katoliške liste in učimo se iz njih katoliško misliti, da bomo sami zavrnil vse, kar je nekatoliškega in tudi druge za to pridobili. Delajmo za to najprej v svoji najbližji okolici! Doma, v domači hiši ne sme biti ničesar, kar se ne sklada z našo vero. Tudi drugod vzemimo v roke samo to, kar je katoliško, vsega nasprotnega pa se izogibajmo. Samo s tako katoliško zavednostjo bomo res pravi, celi katoličani, da bomo popolnoma in odločno za Kristusa, ki nas sam poziva: »Kdor ni z menoj, je zoper mene!«

Molimo in prosimo za spoznanje, kako potrebna nam je katoliška zavednost in odločnost!

Slovesnosti v juliju

Nova maša g. Edija Böhma.

Če je kaj resničnega na tem svetu, je gotovo to, da tvorita duhovnik in ljudstvo enoto, ki je nihče ločiti ne more in ne sme.

Verniki brez duhovnika! To je nekaj nepojmljivega, nekaj silno morečega. Kakor je revež trpeč človek brez tolažbe, kakor bi bilo telo mrtvo brez utripajočega srca, kakor je zapuščena čreda brez pastirja, kakor so vsega pomilovanja vredni otroci brez staršev, tako in še bolj bi bilo udarjeno ljudstvo brez duhovnikov. Prav zato najdemo pri vseh narodih svečenike — duhovnike že v vseh dobah zgodovine, da so sredniki med Bogom in svetom. Prave srednike je postavil sam Kristus. Enako kot je Njega poslal Oče, je poslal tudi sam svoje apostole in s tem njihove naslednike po vsem svetu. In povedal je tudi: »Kdor vas posluša, mene posluša, kdor vas zaničuje, mene zaničuje!« Da, v Kristusovem imenu duhovnik uči, posreduje milosti. Zato je res primeren pozdrav, s katerim pozdravljamo duhovnika: Hvaljen Jezus! Pozdravljamo s tem prav za prav le tistega, katerega duhovnik zastopa.

Duhovnik prihaja iz vrst ljudstva. Navadno iz preprostega ljudstva. Tisti, ki pozna potrebo rojakov po krvi, zna pač najbolj s potrebnimi sočustvovati. In zna

jih voditi po poti zveličanja. Res, vse duhovništvo izgublja svoj pomen in namen, če ni v tesni povezanosti z ljudstvom, z verniki.

V začetku meseca julija kar po vseh škofijah posvečujejo novomašnike. Tudi v Ljubljani bo prejelo v nedeljo 3. julija trinajst bogoslovcev iz petega letnika sveto mašniško posvečenje. Med temi je tudi naš tržiški rojak g. Edi Böhm, ki se je rodil v Trziču 14. novembra leta 1914. Še isti dan se pripelje z vlakom ob 16.29 domov. Njegova prva pot v rojstnem kraju bo v župniško cerkev, kjer bo zbranim podelil tudi svoj novomašni blagoslov. Naslednjo nedeljo 10. julija bomo imeli slovesnost nove sv. maše. Ob desetih bomo spremili novomašnika iz župnišča pred novomašni oltar. Slavnostni govor bo imel spiritual g. dr. Janko Kraljič iz Ljubljane. Cerkvenemu zboru je za to priliko uglasbil profesor gospod Matija Tome posebej spremenljive speve sv. maše. Slovesnost bo gotovo veličastna. Z veseljem se pripravljajmo nanjo in udeležimo se s pobožnostjo prve daritve, da bo novomašnikova in naša daritev prijetna Bogu.

Karmelska nedelja in 40 letnica dekliške Marijine družbe.

Karmelska bratovščina je bila že od nekdaj v Trziču pomembna. Ustanov-

ljena je bila prvič leta 1672., pa je bila za časa cesarja Jožefa II. zatrta. Oživljena in vnovič potrjena je bila 21. novembra 1851. Danes šteje vnovič oživljena bratovščina 8446 udov. Od l. 1859. do 1921. so sprejemali vse prvoobhajance v bratovščino in nekda je bila v Tržiču lepa navada, da so dijaki pred odhodom v šole, vojaki pred odhodom v vojaško službo in sploh Tržičani pred odhodom v tujino prihajali v župnišče po škapulir ali svetinjico karmelske Matere božje za varstvo pred nevarnostmi v tujini. Kar gotovo je bila karmelska M. b. v Tržiču že jako česčena v prvotni kapeli, prvi cerkvi, ki je stala na sedanjem pokopališču. Leta 1690. je dobila bratovščina že svojo kapelico in leta 1857. je dobila karmelska Kraljica sedanjo kapelo v župni cerkvi. Karmelska bratovščina je tudi važna predhodnica dekliške Marijine družbe v Tržiču, ki je imela svoj prvi sprejem 3. julija 1898, torej ravno pred 40. leti.

Pozornost za lepo karmelsko bratovščino moramo poživiti. To bomo storili na letošnjo karmelsko nedeljo 17. julija, ko se bomo obenem s cerkveno slovesnostjo spomnili tudi 40 letnice dekliške Marijine družbe. Popoldne ob 4 bo v župnijski cerkvi govor, nato pa procesija s srebrnim kipom M. b. Med petjem in molitvijo se bo pomikala procesija do Travnarjeve kapelice na Slapu. Naj gre Marijin kip do naselbine, ki je po starem izročilu zgradila prvo tržiško župno cerkev z Marijinim oltarjem. In pomika naj se po cesti mimo pokopališča, kjer počiva že toliko članov karmelske bratovščine! Po procesiji bodo v cerkvi slovesne pete litanijske M. b. in po litanijah v karmelski kapelici sprejem novih udov. K procesiji je vabljen vsa župnija in povabili bomo tudi Marijine družbe iz sosednjih župnij. Uvrstijo naj se najprvo Marijini vrtci in ženstvo, za kipom pa moški. Po letošnji karmelski nedelji se bomo odločili, ali ne bi kazalo vsako leto prirediti take procesije.

I. tabor slovenskih deklet na Brezjah v nedeljo 24. julija

Prvič v zgodovini slovenskega naroda se zberejo vsa poštena in verna dekleta naše škofije skupno pri Mariji na Brezjah 24. julija. To bo nekaj lepega in tudi važnega. Katoliška dekleta hočejo ob tej priliki složno nastopiti v obrambo

vere, za vernost naših družin in za odpravo vsega, kar v javnem življenju žali sramežljivost in čistost. Na Brezjah bodo vse dekliške katoliške organizacije napravile načrt za delo in Marijo prošile, da bi slovenska dekleta kljub hudim časom ostala verna, poštena, delovna za božjo stvar in pogumna v boju proti brezboštvu. Zato naj poromajo ta dan na Brezje vsa dekleta, tudi tista, ki niso v nobeni organizaciji.

Taborni dan je samo nedelja, 24. julija. Po prihodu vlakov bo slovesna sv. maša in pridiga pokrovitelja tabora g. škofa dr. G. Rožmana. Nato bo veliko zborovanje, na katerem govori g. župnik Košmerlj in gdč. Pregelj iz Ljubljane. Popoldne bo na prostem nova Finžgarjeva igra »Uslišana« iz zgodovine Brezij.

Med udeleženkami naj ne bo razlik. Preprosti obleki se sme pridružiti le narodna noša, naše cvetje in nabožna pesem. Vsaka udeleženka pa mora imeti taborni znak na svilenem traku in knjižico s programom, pesmimi in navodili. Vse to dobijo udeleženke iz naše župnije pri gdč. Premru in Kurnik ali v župnišču ali pa v nedeljo 17. julija dopoldne v spodnji sobi kaplanije.

Tržičani smo v bližini Brezij. Brez posebnih stroškov gredo lahko dekleta peš 24. julija na Brezje. Naj bo udeležba obilna. Ta tabor naj pokaže, da ima naš narod dosti katoliških deklet, ki so pripravljena za delo preporoda v naših župnijah!

To in ono

Za misijone zbiramo v naši župniji po hišah vsako leto v mesecu juliju okoli praznika sv. Cirila in Metoda. Tudi letos bodo potrkale požrtvovalne nabiralke. Družba za širjenje vere in Apostolstvo sv. Cirila in Metoda bo na ta način dobilo letni dar naše župnije. Sveto pismo pravi, da »je molitev s postom in miloščino boljša, ko spravljati zaklade sveta« in Odrešenik sam nam pravi: »Dajte in dalo se vam bo; dobro in naltlačeno in potreseno in zvrhano mero vam bodo dali.« Še vsako leto je bila nabiralna akcija za misijone v naši župniji častna in gotovo bodo tudi letos nabiralke sprejete z dobrohotnostjo. Naj bo zbirka toplo priporočena!

Na Ovsike gredo častilci sv. Valentina tudi letos prvo nedeljo v juliju, kjer

opravijo svoje pobožnosti v običajnem redu.

Ob 50 letnici dela v istem fužinskem podjetju je daroval g. Ahačič Jožef v spomin na svojo pokojno ženo Nežo Vincencijevi konferenci 100 din. Bog povrni in ohranjaj čvrstega jubilaranta!

Oznanila za julij

1. Prvi petek v mesecu in praznik presvete Krvi Gospodove. Zjutraj ob šestih je sv. maša pred Najsvetejšim. Na predvečer je skupna molitev svete ure v župnijski cerkvi od osme do devete ure.

2. Obiskovanje Marijino.

3. IV. nedelja po binkošti in prva nedelja v mesecu. Službe božje so v navadnem redu. Zjutraj pri šestih sv. maši je mesečno skupno sv. obhajilo za moše in fante.

5. Praznik sv. Cirila in Metoda.

10. V. nedelja po binkošti. Službe božje so v navadnem redu. Ob desetih je slovesnost nove sv. maše. Večernice so popoldne ob štirih.

12. Hermagora in Fortunat, patrona ljubljanske škofije.

14. Obletnica posvetitve prevzv. g. knezoškofa dr. Gregorija Rožmana, vladike naše župnije. Visoki knez bodi priporočen v molitev!

16. God karmelske Matere božje. Ob šestih je orglana sv. maša za žive ude bratovščine. Ta dan morejo dobiti verniki popolne odpustke, kadar obiščejo našo župnijsko cerkev in molijo v papežev namen. Ti popolni odpustki se morejo dobiti od 15. opoldne do 16. opolnoči. Seveda je potreben tudi prejem sv. zakramentov. Člani karmelske bratovščine morejo prejeti še posebne odpustke danes ali v osmini praznika.

17. VI. nedelja po binkošti in god sv. Aleša. Službe božje so v navadnem redu. Ob osmih je sv. maša po namenu Dolincev; običajno dolinsko darovanje naj pa letos odpade in naj bo upoštevano za god sv. Ožbolta! Popoldne je slovesnost za karmelsko bratovščino in Marijine družbe, kot je označena spredaj. Po slovesnosti je darovanje za mrtvaško opravilo naslednjega dne.

18. Ob pol šestih so velike bilje z zvonjenjem, nato slovesna peta črna sv. maša z leviti za vse umrle ude karmelske bratovščine. Po sv. maši je obhod po pokopališču, kjer je libera pred kapelico.

19. God sv. Vincencija Pav. Ob sedmih je sv. maša v kapeli na Skali za žive in mrtve dobrotnike Vincencijeve konference.

24. VII. nedelja po binkošti. Službe božje so v navadnem redu.

25. Sv. Jakob, apostol. Ob šestih je orglana sv. maša.

26. God sv. Ane. Ob pol šestih je v župnijski cerkvi govor za matere in nato sveta maša s skupnim sv. obhajilom za članice ženske Marijine družbe. Pri Sveti Ani je sv. maša ob desetih za sosesko.

29. Celodnevno čiščenje sv. R. T. v kapeli Dekliškega doma. Sv. Rešnje Telo bo izpostavljeno od šeste ure zjutraj do šeste ure zvečer. Pričetna pobožnost se prične zjutraj z litanijami Srca Jezusovega in sv. mašo, zvečer se pa za zaključek vrši ob pol šestih kratek govor in nato slovesne pete litanije Srca Jezusovega z zahvalno pesmijo. Ure čiščenja si razdelijo med seboj prebivalke Dekliškega doma, a vljudno so vabljeni tudi drugi verniki, da gredo ta dan v to kapelo počastiti sv. Rešnje Telo kadar koli, zlasti pa ob popoldanskih urah.

31. VIII. nedelja po binkošti in god sv. Ignacija. Službe božje v župnijski cerkvi so v navadnem redu. Ob desetih je tudi opravilo v cerkvi sv. Ane pod Ljubeljem.

Shodi cerkvenih organizacij:

III. red: shod 3., vesoljna odveza 2.

Dekliška Marijina družba: shod 17., skupno sv. obhajilo 31.

Marijina družba za žene: shod, sv. maša in skupno sv. obhajilo 26.

Karmelska bratovščina: shod 17., sv. maši 16. in 18.

Sv. maši na Kofcah: 3. in 24.

Mesečna sv. spoved šolarjev: 16. popoldne ob 3.

Župnijska kronika za maj

Maja v naši župniji rojenih: 11.

Maja v naši župniji poročeni:

1. Vodnik Anton, delavec na žagi, Bistrica št. 1, in Slapar Marija, predilniška delavka, Bistrica št. 2, poročena 14. maja.

Maja v naši župniji umrli:

1. Primožič Antonija, zasebnica-vdova, rojena 4. 5. 1860 v Trziču, poročena 4. 6. 1885, umrla v Trziču, Na Blekah 11, dne 2. maja.
2. Keršič Janez, delavec, rojen 6. 4. 1894 v Kovorju, poročen 10. 11. 1919, podst in umrl v peskolomu na Bistrici 4. maja.
3. Bodlaj Janez, sin predilniškega delavca, rojen in umrl pri Sveti Ani št. 14, dne 14. maja.
4. Weisseisen Marija, žena bivšega lovca, rojena 8. 7. 1863 na Jezerkem, poročena leta 1886, umrla v Dolini št. 109, dne 15. maja.
5. Rabič Marija, samska bivša služkinja, rojena v Trziču 22. 12. 1840, umrla v Trziču, Kovaška ulica 2, dne 19. maja.
6. Longus Terezija, užitarica-vdova, rojena 10. 10. 1862 na Brezjah v župniji Kovor, umrla na Bistrici št. 18, dne 21. maja.
7. Kuhar Pavel, delavec-vdovec, rojen dne 24. 1. 1861 pri Sv. Lenartu na Ljubelju, poročen dne 10. 10. 1888, umrl pri Sveti Ani šte. 84, dne 24. maja.

Majska poročila od drugod:

1. Poschinger Ivana, rojena v Trziču št. 64 dne 9. 8. 1912, se je poročila v Spitalu na Koroskem z Janezom Truppe dne 2. 4. 1938.
2. Ješe Ignacij, rojen v Trziču št. 34 dne 27. 4. 1911, se je poročil v Kranju 8. 5. 1938 z Marijo Stare.

Za predstavnika in založnika: Anton Vovk, župnik v Trziču. — Za urednika v Ljubljani:

Dr. P. Gvido Rant, O.F.M. — Za zadružno tiskarno v Ljubljani: Maks Blejce.